

Arrest

nr. 148 649 van 26 juni 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 6 maart 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 6 januari 2015 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 april 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FRERE, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché A. LAGAE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 19 januari 2010 trad de verzoekende partij in Marokko in het huwelijk met de heer B.T.N, van Belgische nationaliteit.

Op 19 januari 2011 werd een visum D toegekend op basis dit huwelijk, waarna zij op 17 juni 2011 in het bezit werd gesteld van een F-kaart door het gemeentebestuur van Lokeren.

Op 9 september 2013 werd de burgemeester van stad Gent aangeschreven en werd hem gevraagd het onderzoek bedoeld in artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet) uit te voeren, waarop de verzoekende partij diverse stukken aan het bestuur overmaakte.

Op 6 januari 2015 besliste de verwerende partij tot beëindiging van het verblijfsrecht daar de verzoekende partij niet langer met haar echtgenoot samenwoonde en ze niet in aanmerking kwam voor het behoud van verblijfsrecht daar ze reeds sinds 2013 ten laste valt van het OCMW. Dit is de thans bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

(...)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Artikel 42 quater 1,4° van de wet van 15.12.1980: er is geen gezamenlijke vestiging meer tussen de echtgenoten.

Uit het schrijven (dd. 27.06.2013) van de raadsman van de echtgenoot van betrokkene blijkt dat betrokkene niet meer samenwoont met haar echtgenoot.

Gezien het feit dat betrokkene niet werkt, kunnen we niet stellen dat dit een beletsel vormt voor een terugkeer naar het land van oorsprong.

Gelet op het feit dat betrokkene een attest van inburgering dd. 23.05.2012 voorlegt en attesten dat zij Nederlandse lessen gevolgd heeft, wil niet zeggen dat betrokkene aangetoond heeft dat zij geïntegreerd is. Deze cursussen vormen een verplicht onderdeel van de inburgeringscursussen voor allochtonen.

Betrokkene legt een document dd. 26.05.2014 voor dat bevestigt dat zij arbeidsbegeleiding krijgt en dat zij in september 2014 een opleiding gaat, dit vormt echter geen beletsel voor een terugkeer naar het land van oorsprong. Betrokkene krijgt sinds mei 2013 een uitkering van 873 euro van het OCMW sinds mei 2013 en is dus economisch afhankelijk van de Belgische overheid.

Bijgevolg kan geen toepassing gemaakt worden van het artikel 42 quater §4, 1° en 4°. (cfr. Artikel 42 quater, laatste paragraaf).

Uit het voornoemde blijkt dat betrokkene niet sociaal/economisch geïntegreerd is om een verblijf in België te verkrijgen. Haar nog jonge leeftijd maakt het mogelijk om alsnog een leven op te bouwen in haar land van herkomst.

Artikel 7, §1, 2° W. 15.12.1980: legaal verblijf in België verstreken."

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van het redelijkheidsbeginsel.

Ter adstruering van haar middel zet de verzoekende partij uiteen wat volgt:

"Aangezien partijen sinds 2009 gehuwd zijn, en dat verzoekster haar echtgenoot kwam vervoegen naar België.

Aangezien er in 2013 inderdaad een tijdelijke breuk geweest is tussen partijen, dewelke er toe geleid heeft dat zij niet meer samenwoonden, opdat elk van de partijen even rust kon terugvinden.

Aangezien partijen zich ondertussen evenwel opnieuw hebben verzoend en dus hun duurzame levensgemeenschap wensen verder te zetten.

Dat het dan ook kennelijk onredelijk is om het verblijf van verzoekster in te trekken gezien de huidige omstandigheden. Dat het immers kennelijk onredelijk zou zijn dat zij terug zou moeten keren naar haar land van herkomst om aldaar de aanvraag opnieuw in te dienen.

Het redelijkheidsbeginsel is derhalve geschonden."

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

De bestreden beslissing werd genomen op 6 januari 2015. Teneinde de regelmatigheid van deze beslissing te controleren dient de Raad zich te plaatsen op het ogenblik van de beoordeling door het bestuur. Uit de stukken van het administratief dossier zoals deze op dat ogenblik bekend waren aan het bestuur, blijkt nergens dat er sprake is van een verzoening tussen de verzoekende partij en haar

echtgenoot. Integendeel, zoals in de bestreden beslissing correct wordt weergegeven, heeft de advocaat van de verzoekende partij het bestuur zelf op de hoogte gesteld van het gegeven dat er geen samenwoning meer was met haar echtgenoot. Aangezien er helemaal geen sprake was van een verzoening op het ogenblik van de beoordeling is de Raad van oordeel dat het bestuur niet kennelijk onredelijk heeft gehandeld door een einde te stellen aan het verblijfsrecht van de verzoekende partij op grond van artikel 42quater, 1, 4° van de vreemdelingenwet. Deze bepaling stelt immers dat er een einde kan worden gesteld aan het verblijf wanneer er geen gezamenlijke vestiging meer is, zoals in casu op het ogenblik van de beoordeling.

Met haar betoog maakt de verzoekende partij geen schending van het redelijkheidsbeginsel aannemelijk.

Geheel ten overvloede merkt de Raad nog op dat de verzoekende partij geen enkel begin van bewijs van een verzoening bijbrengt.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juni tweeduizend vijftien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU